

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Стенографски запис!

ЗАСЕДАНИЕ

на
Министерския съвет
7 февруари 2007 г.

Заседанието започна в 10.20 часа и се ръководи от министър-председателя Сергей Станишев.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Уважаеми дами и господа, започваме заседанието на Министерския съвет.

Точка 1

**Проект на Решение за избиране на член на
Държавната комисия за енергийно и водно
регулиране**

ИВАЙЛО КАЛФИН: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми колеги, след като на 26 януари освободихме по негова молба господин Ангел Семерджиев от мястото му като член на Държавната комисия по енергийно и водно регулиране, предлагам на негово място да бъде назначен в сектор "Енергетика" господин Николай Михайлов Павлов.

Господин Павлов има висше образование по специалността "Топло и ядрена енергетика". Има специализации по енергийна ефективност в индустрията и търговско-индустриално управление на газовата индустрия. Кандидатурата му отговаря на всички изисквания по закона.

Предлагам да изберем господин Николай Павлов за член на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Калфин.

Имате ли въпроси и бележки? Няма.

Приема се.

(министър-председателят излиза от залата, ръководството на заседанието се поема от заместник-министър председателя и министър на образованието и науката г-н Даниел Вълчев)

Точка 2

Проект на Постановление за изменение и допълнение на нормативни актове на Министерския съвет

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Предлагаме в Тарифа № 12 за таксите, които се събират в системата на Министерството на финансите да въведем такси 5 и 15 лева за искане за регистрация и за регистрация на

цени на тютюневи изделия. Мотивът ни е, че има прекалено много искания, които в последствие не се потвърждават и разрешения, при които след това не се закупуват акцизни бандероли. Това означава да се злоупотребява с възможността да се регистрира нещо, което не е нужно до край. Не, че ще бъдат ограничени таксите, но администрацията да не прави неефективни разходи.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Колеги имате ли въпроси и предложения?

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Не съм против постановлението. Учудвам се дали когато някой въвежда такса от 5 лева, каква е годишната бройка. Достига ли 100?

ПЛАМЕН ОРЕЩАРСКИ: Повече са.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Администрирането на нещо, което струва 5 лева, не струва ли повече отколкото да не се събират изобщо. Добре, нямам бележки.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Приема се.

(министър-председателят Сергей Станишев поема ръководенето на заседанието)

Точка 3

Доклад относно информация за изпълнението на Републикански бюджет за 2006 година

ПЛАМЕН ОРЕЩАРСКИ: Съставил съм информацията така както е изискването на нормативния документ за изпълнение на Републиканския бюджет.

Предпочитам да ви запозная с изпълнението на консолидирания бюджет, което е по-интересно дотолкова доколкото Републиканският

бюджет е част от консолидирания. Подготвил съм още един доклад, който сега ще ви бъде раздаден. Докладът е във връзка с последните разходи, които бяха направени през декември. Ако си спомняте на 11 декември приехме Постановление № 331 на Министерския съвет, с което одобрихме допълнителни кредити и бланкова възможност при реализиране на допълнителни икономии в няколко сектора да бъдат предоставени допълнителни средства.

В заключение сега можем да отчетем, че през 2006 година бяха предоставени допълнителни бюджетни средства в размер на 732 милиона лева, от които 443 по бюджетите на министерства, ведомства и автономни бюджети; 173,8 за общините и 115 за еднократно допълнителна сума към пенсиите за месец декември.

Със средствата се финансираха приоритети за 2006 година. В същото време в някаква степен се облекчи изпълнението на 2007 година. При обратен сценарий щяха да останат не разплатени разходи по бюджетите на съответните ведомства. Не, че не останаха, но бяха намалени значително със средствата, които предоставихме допълнително.

Крайният резултат за 2006 година е излишък в размер на 1 милиард 742 лева, което представлява 3,67 на сто от brutния вътрешен продукт при актуализиран критерий за фискалния баланс по консолидираната фискална програма в размер на 1 милиард 737 или 3,66 на сто.

Към материалът е приложена таблица с всички допълнително раздадени кредити на министерствата и ведомствата по член 1 и член 3 от Постановление № 331 от 11 декември 2006 година. Раздавам ви материалът в такъв вид, защото по задължение трябва да отчитаме Републиканския бюджет и това е направено съответно процедурата.

Данните в настоящия доклад все още са предварителни. Поради интерес от страна на всички министри ви предоставям тази информация. Окончателната информация ще се предостави отново. Съществени изменения в нея няма. Още повече по раздадените допълнителни кредити. Това, което най-съществено ще се промени е при актуализиране на brutния вътрешен продукт, тъй като знаете, че растежът през 2006 година беше по-висок от макро рамката, brutният вътрешен продукт ще излезе на по-голяма сума, което ще доведе до намаление на някои относителни числа, в това число и излишъка, което е най-важното.

Предварителните ни очаквания показват, че крайният размер на излишъка е гравитирал около 3,5 на сто, а не 3,66 на сто както е записано в този доклад. Може би дори малко под 3,5 на сто. Това е едно основно съображение да не изнасяме публично тази информация. Винаги когато се правят допълващи уточнения остава съмнение, че нещо се прави и не е както трябва.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, имате ли въпроси?

ДЖЕВДЕТ ЧАКЪРОВ: Уважаеми колеги, по принцип нямам бележки, има една техническа грешка в посочването на регионалните депа. В отчета е посочено делото в Перник. Искам да апелирам за точна редакция. Перник да не се посочва, защото е изваден от финансовия меморандум. Средствата са релокирани за водния сектор за техническа помощ от Перник. Уточнено е строителството да продължи с национални средства.

Искам да ви уведомя, че приключваме с приемателно-предавателните работи и стартираме процедурата за обществена поръчка да продължим и да построим някъде през септември регионалното депо в Перник да бъде готово.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин министър. Имате ли други въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 4

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Устройствения правилник на Националното управление по горите, приет с Постановление № 167 на Министерския съвет от 2000 година.

СТЕФАН ЮРУКОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми госпожи и господа министри, проектът е разработен във връзка с промените в нормативната уредба за административното обслужване. Той предвижда промяна в числеността на административните звена в структурата на Националното управление по горите, без това да довежда до промяна на утвърдената обща численост на персонала на управлението.

С приемането на проекта ще се подобри качеството на административното обслужване в Националното управление по горите. Създават се необходимите условия и предпоставки за неговото оптимизиране.

Осигуряването на кадрова обезпеченост при осъществяване на различните административни дейности в Националното управление по горите ще допринесе за по-добрата организация на работа на администрацията.

Проектът е съгласуван с останалите министерства и няма постъпили бележки.

Уважаеми господин премиер, уважаеми госпожи и господа министри, във връзка с гореизложеното предлагам на Министерския съвет да приеме предложениния проект на Постановление. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Юруков. Имате ли въпроси по точката? Не виждам.

Приема се.

Господин Юруков, до къде стигна министерството със Закона за горите, защото имаше разглеждан законопроект в комисията изготвен от народни представители. Министерството на земеделието и горите се ангажира да подготви свой законопроект, който да разгледаме. Материята е много деликатна и обществено значима. Интересът е голям, но нещата се забавят.

СТЕФАН ЮРУКОВ: Господин премиер, в момента законопроектът се съгласува вътрешно в министерството. Предстои неговото разглеждане на колегиум, веднага след завръщане на министъра от отпуска. Включен е в плана за разглеждане в Министерския съвет за 29 март 2007 година.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Далеч е във времето. Ускорете разглеждането в министерството и докладвайте.

СТЕФАН ЮРУКОВ: Ще имаме готовност. Ако е възможно, по-рано да се разгледа в Министерския съвет.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Необходимо е да се ускори, защото има голям интерес към тази тема в обществото и медиите. Трябва да имаме наш законопроект.

Точка 5

Проект на Решение за безвъзмездно прехвърляне на имот – частна държавна собственост, в собственост на община Борово, област Русе

МИЛЕНА ПАУНОВА: Уважаеми дами и господа министри, в Министерството на регионалното развитие и благоустройството е постъпило искане от областния управител на област Русе за обявяване на имот публична държавна собственост за имот частна държавна собственост и безвъзмездното му прехвърляне в собственост на община Борово, област Русе.

Имотът се намира в град Борово, улица “Климент Охридски” № 1. Представлява масивна триетажна административна сграда и сутерен с обща застроена площ 370 квадратни метра. За имота има съставен акт за публична държавна собственост от 2001 година.

С решение от 2002 година Министерският съвет е предоставил част от горепосочения имот, а именно първи и втори етаж от сградата за безвъзмездно управление на община Борово.

В писмо на кмета на община Борово се казва, че другата част от имота – третия етаж не се използва по предназначение. С писмо на началника на регионалния инспекторат от 2006 година е изразено становище съгласно, което на територията на област Русе няма друго държавно звено от системата на народната просвета, което да проявява интерес към приемането на имота. Министърът на образованието и науката е изразил положително становище по искане на кмета на общината за придобиване на собствеността върху целия имот.

Съгласно предоставената от кмета на община Борово документация имота, който е предмет на решението на Министерския съвет, което разглеждаме днес ще бъде използван за административни цели. Част от помещенията на три етажната административна сграда могат да бъдат отдавани под наем на организации с не стопанска цел. Налице е изрично съгласие на общинския съвет, което е изразено в решение от 2005 година за безвъзмездно придобиване на собствеността върху целия имот.

Министерството на регионалното развитие и благоустройството е изготвило проект на доклад и проект на решение, които са съгласувани с всички министри без забележки и предложения.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви госпожо Паунова. Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 6

Проект на Решение за безвъзмездно предоставяне за управление на имот – публична държавна собственост, на община Плевен

МИЛЕНА ПАУНОВА: В Министерството на регионалното развитие и благоустройството е постъпило предложение от областния управител на област Плевен, относно безвъзмездното предоставяне за управление на имот публична държавна собственост на община Плевен. Имотът се намира в град Плевен, площад “Възраждане”. Представлява масивна двуетажна сграда. Сега е Художествена галерия с обща площ 975 квадратни метра. За имота е съставен акт за публична държавна

собственост от 2006 година и е предоставен за управление на областния управител на област Плевен.

С решение на общинския съвет на град Плевен е възложено на кмета на община Плевен да изготви предложение за безвъзмездно предоставяне на общината за управление на имота.

В писмо от 2006 година са изложени мотиви от кмета на община Плевен, относно необходимостта да бъде безвъзмездно предоставен за управление този имот. Областният управител на Плевен е изразил съгласието си относно безвъзмездното предоставяне на управлението на имота. Министерството на регионалното развитие и благоустройството е изготвило доклад, който е съгласуван с всички министри. Няма направени бележки.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви. Имате ли въпроси? Няма.
Приема се.

Точка 7

Проект на Решение за даване на съгласие за придобиване от Азербайджанската република право на собственост върху недвижим имот в София

ИВАЙЛО КАЛФИН: В Министерството на външните работи постъпи нота от Азербайджанската република с искане да се съгласим Азербайджанската република да закупи за нуждите на посолството имот в квартал "Изток", улица "Чарлз Дарвин", който представлява дворно място с около 460 квадратни метра и постройка на три етажа със застроена площ 671 квадратни метра.

Азербайджанската държава иска да купи имота от дружество "Грамекс" АД.

В съответствие с изискванията на Виенската конвенция и на основание на член 29, алинея 4 от Закона за собствеността се изисква съгласието на българската държава за закупуване на имот, който ще се използва за дипломатически функции.

Предлагам да дадем това съгласие при условията на взаимност при придобиването на имот от българската държава в Азербайджан. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Какъв имот ще ни предоставят в Баку?

ИВАЙЛО КАЛФИН: От известно време оглеждаме една къща.

В момента се наема под наем.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 8

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за даване на съгласие за водене на преговори и сключване на Изменение № 1 на финансовия договор между Република България и Европейската инвестиционна банка (проект "България – автомагистрала "Тракия"), подписан на 26 юли 2000 година.

МИЛЕНА ПАУНОВА: Уважаеми дами и господа министри, финансовият договор между Република България и Европейската инвестиционна банка проект "България - Автомагистрала "Тракия"" е ратифициран със закон от 39-то Народно събрание през 2001 година.

Този финансов договор е със следната схема. Заем от Европейската инвестиционна банка от 100 милиона евро и

съфинансиране от Републиканския бюджет с 140 милиона евро. От началото на финансовия договор са получени пет транша от заема на стойност общо 60 милиона евро. За заявяване отпускането на последния транш от средствата по заема е необходимо изменение на финансовия договор.

Предложеното изменение е по отношение периода на отпускане и разпределение на траншовете и цели удължаване на крайния срок за исканията за превод на суми до 30 март 2007 година.

Предвид изложеното предлагам на Министерския съвет да разгледа и приеме предложениия проект на решение.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Останах с впечатление, че ако се случи това, което Министерския съвет предложи на Португалския консорциум, трябва да се преговаря целият договор, а не само срока за последния транш.

Има ли смисъл да приемаме това решение, ако след това ще трябва да приемаме следващо?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Искам да отговоря на въпроса, тъй като е заем и Министерството на финансите участва в цялата процедура. Това е заем, който е забавен във времето. Договорено е с Европейската инвестиционна банка да бъде приключен до 2007 година. Това е в контекста на концесията и е еквивалент на национално финансиране. Държавата ще обслужва този заем. От гледна точка на концесията все едно, че държавата е извадила публични фондове. Т.е. отчитат се участъците, които са построени като свършена работа от държавата.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Министър Калфин, задава, въпрос без включен микрофон и няма чуваемост за стенографския запис!

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Към този момент ми е трудно да отговоря, защото не знам как ще бъдат финализирани разговорите с концесионера. Ако концесионерът е готов през следващите месеци, т.е. успешно приключат разговорите ще се евентуално ще се договори този заем и дали ще продължи неговото изпълнение, или концесионерът ще поема цялостно изграждане на участъка.

Не е най-целесъобразно спирането сега при евентуално не договаряне с концесионера.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Става дума за последното плащане, което е в рамките на месец и половина. Сигурен съм, че договорът с концесионерите дори и да върви към успешна реализация няма да завърши за този месец и половина.

Предлагам, да придвижваме въпроса и да правим магистралата. Разбирам аргументите на вицепремиера, но по-добре да се опитаме това да довършим, за да бъдем наясно с какво влизаме в концесията, ако ще влизаме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли други становища или въпроси?

Предлагам, да подкрепим точката. По повод въпроса на господин Калфин, днес научих от вестниците, че концесионерите са обявили, че ще приемат условията на българското правителство.

Разбира се, конкретните параметри и преговори ще продължат още едно известно време, за да се внесат анекси към договора. Междувременно върви работата по отсечката, която е до Стара Загора.

Според мен, колкото по-бързо приключим така, че да имаме конкретни резултати, толкова по-добре. Конкретните условия на самия договор с Европейската инвестиционна банка допълнително ще трябва да се уточняват, след като имаме яснота и по другата част.

Приема се точката.

Точка 9

Проект на Решение за предложение до Народното събрание за ратифициране на Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора, подписана на 22 ноември 2006 година в Страсбург.

МАРГАРИТ ГАНЕВ: Уважаеми господин министър-председател, уважаеми госпожи и господа министри, Конвенцията има за цел предотвратяване и борба с трафика на хора. Закрила на правата на жертвите на трафика и подпомагане на свидетелите, както и задълбочаване на международното сътрудничество в тази област.

Конвенцията предвижда и механизъм за наблюдение, който се наблюдава от специална експертна група за борба с трафика на хора.

Вътрешното законодателство на Република България е в съответствие със стандартите, които поставя конвенцията. Република България е страна по Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност и допълнителния протокол към нея за предотвратяване, спиране и санкциониране на трафика на хора, особено на жени и деца.

През 2002 година бяха направени промени в Наказателния кодекс на Република България, по-специално в глава "Престъпления против личността" със създаване на специален раздел "Трафик на хора", който инкриминира престъплението "Трафик на хора" в съответствие с горепосочената конвенция на Организацията на обединените нации.

През май 2003 година е приет и специален Закон за борба с трафика на хора.

Получили сме две бележки от страна на Министерството на финансите, които са приети и отразени. Поради тази причина, моля

Министерският съвет да подкрепи внасянето за ратификация на конвенцията. Благодаря ви.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Ганев, имате ли въпроси по конвенцията? Не виждам.

Приема се.

Точка 10

Проект на Решение за одобряване проект на Споразумение между правителството на Република България и Съвета на министрите на Босна и Херцеговина за полицейско сътрудничество.

РУМЕН ПЕТКОВ: Предлагам на Вашето внимание проект за одобряване на проект между правителството на Република България и Съвета на министрите на Босна и Херцеговина за полицейско сътрудничество в няколко основни аспекта.

Първо, той е изцяло съобразен с българското законодателство и специфичните задачи, които Министерството на вътрешните работи изпълнява.

Разписани са формите на сътрудничество в областта на престъплението срещу личността, тероризма, функционирането на съвместните операции, организираната престъпност, незаконни трафик на наркотични вещества и прекурсори.

Подписването на това споразумение ще е изцяло в духа на очакванията, които има Европейската комисия към нас и изведените приоритети в немското председателство за полицейското партниране в рамките на Югоизточна Европа и задълбочаване и интеграция на работата със службите от региона.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви. Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 11

Проект на Решение за изменение на решението по т. 14.2 от Протокол № 6 от заседанието на Министерския съвет на 9 февруари 2006 година относно одобряване проект на Допълнително споразумение, изменящо договора между правителството на Република България и правителството на Република Ливан за взаимно насърчаване и защита на инвестициите

РУМЕН ОВЧАРОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги става въпрос за чисто техническа промяна в упълномощаването на лицето, което трябва да подпише споразумението от българска страна.

Предлагам, във връзка със събитията, които настъпиха в Ливан да бъде подписано от извънредния пълномощен посланик на страната в Република Ливан. Това е и предложението на ливанската страна.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Овчаров. Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 12

Проект на Решение за одобряване Проект на Споразумение за икономическо сътрудничество между правителството на Република България и правителството на Република Аржентина

РУМЕН ОВЧАРОВ: В тази точка става въпрос за поредното споразумение, което трябва да променим във връзка с присъединяването ни към Европейския съюз.

17

Споразумението трябва да бъде подписано по време на следващата Пета сесия на съвместната комисия за икономическо и търговско сътрудничество с Аржентина.

Имаме сериозен стокообмен с Аржентина, който е над 80 милиона долара. Повечето е внос. Внасяме главно меден концентрат.

Предлагам, ако нямате бележки да се подкрепи.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси и възражения? Не виждам.

Приема се.

Точка 13

Проект на Решение за приемане на Годишна програма за участие на Република България в процеса на вземане на решения на Европейския съюз (2007 г.)

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Уважаеми дами и господа, след като станавме пълноправен член на Европейския съюз, България се превръща от обект в субект на изработване и приемане на директиви, европейско законодателство и политики на Европейския съюз. Обсъждали сме, че организацията на процеса е много важна. Изследвайки опита на останалите страни, особено на новите страни членки, да актуализираме механизма за вътрешна координация и заемане на позиции, които да изразяваме в работните групи и всички нива на Европейския съюз. Отстоявайки нашите интереси да бъдем и актуални по основните приоритети и политики на Европейския съюз съобразно приоритетите на комисията и на председателството за съответния период от време.

Искам да обърна още веднъж внимание на министрите по самия работен процес на формиране на позиции. В движение се налага да се

включваме в този процес. Вече има случаи когато българските гласове са решаващи за едно или друго решение, което налага вие като министри да проследите много внимателно в работните групи, за които водеща отговорност носи едно или друго ресорно министерство, своевременно да приемат позиции. В редица случаи в много кратки срокове, което изисква голяма мобилизация на министрите, политическите кабинети и администрацията като цяло.

Не изпускайте този процес, защото е важен и после ще се върне на самите вас, като се приеме съответната директива, ако не сме имали позиция, която да отстоява нашето виждане.

Наскоро имаше случай по генетично модифицираните продукти. Именно в този случай българските гласове бяха решаващи в една или друга посока. Да се промени ли регламента или да се запази сегашното ограничително положение по отношение на генно модифицираните продукти в селското стопанство.

Госпожо Велева, не зная дали тогава сме имали достатъчно добре подготвена позиция, но това е само един пример.

Много е важно този въпрос да бъде следен от всеки един министър. Що се отнася до самата точка и годишната програма за участие няколко са приоритетите на България. Те са съобразени и с общата политика на Европейския съюз. Постигане на растеж и заетост. В областта на енергетиката, която сега се превръща в много модерна и водеща тема. България ще отстоява дългосрочните въпроси на енергийната политика на Европейския съюз чрез по-висока енергийна ефективност и разнообразяване на енергийните източници. От тази гледна точка ние ще бъдем в групата страни, които ще усвояват перспективите за атомната енергетика, в предвид решенията, които бяха взети от предишното и сегашното правителство за "Белене". Ще държим

в нашия енергиен микс ядрената енергетика за бъде достатъчно важна отчитайки традицията на нашата страна.

Усилията за завършване на вътрешния пазар в областта на услугите, транспорта, телекомуникациите и финансовите услуги. Ще отстояваме равнопоставен достъп до пазарите на всички държави членки.

Земеделието без съмнение е много важна тема за Европейския съюз. Знаете, че огромна част от бюджета на Европейския съюз отива за земеделие. България ще подкрепя продължаващата реформа на общата селско стопанска политика на Европейския съюз.

В досегашния и вид отдава огромно значение на земеделието и малко стопаира развитието на високите технологии в проучванията и тяхното развитие. Знаете, че въпросът е достатъчно деликатен в самия Европейски съюз, особено позицията на Франция като голям бенефициент в тази област е много твърда.

Околната среда и водите, научно-изследователската дейност, социалната политика и правата на човека. Всички тези важни политики, както и в областта на свобода, сигурност и правосъдие, ще имаме наша позиция. В общи линии те са формулирани в проекта, който е представен за годишната програма.

Проектът е съгласуван с министерствата. Направените бележки са отразени. Имате ли допълнителни въпроси? Няма.

Приема се.

Господин Калфин, проекта на Постановлението по отношение на механизма за координация, подготвено ли е от работната група?

ИВАЙЛО КАЛФИН: Подготвено е, съгласуваме го с Народното събрание. Онзи ден проведохме разговор. Вчера изпратихме предложение по промените в техния правилник. Народното събрание си

представя много по-значима роля, отколкото смятаме, че е редно в този процес.

Днес разговарях с председателя на Народното събрание, тъй като проекта за правилник е разгледан в комисиите. Той обеща, че ще създаде възможност преди да се приеме в залата новия правилник да се отразят бележките.

Надявам се, да уточним с тях последните неща. Тогава ще можем да приемем и нашето постановление. Предполагам, че до няколко дни ще бъдем готови.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Ако е необходимо да се проведат разговори от вицепремиерите от трите политически сили с ръководствата на парламентарните групи, конкретно по Правилника на Народното събрание в неговата част, за ролята на парламента в механизма за координация. Защото, ние сме парламентарна република. Без съмнение Народното събрание трябва да играе важна роля в процеса на съгласуване на позиции, но най-вече на политически по политическата рамка и на приоритетите. Ако се влезне чисто практически в механизъм, който засяга всички детайли и всеки един етап от процеса на съгласуване, промяна на позиции в гъвкавата част и която не опира до червените линии, които предварително се определят, съществува много сериозен риск да не бъдем в състояние в предвид тежкия механизъм на съгласуване да формираме позиции и да ги изразяваме в хода на преговорите в Европейския съюз. Тогава в крайна сметка отговорността ще бъде на правителството.

Ще ви помоля да обясните, ако трябва подгответе опорни точки и основни позиции на парламентарните групи. Не знам кога ще се разглежда, ако е тази седмица. Аз ще отсъствам, но това трябва да се направи, за да са на ясно, че не става дума за това, че Министерският

съвет се опитва да ограничи ролята на Народното събрание в този процес. Необходимо е да бъдем достатъчно рационални.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Господин премиер, междувременно в проведените разговори основно с председателя на Народното събрание и с председателя на Комисията по Европейските въпроси... Те създават една дирекция от 20 човека, които ще се занимават с тези въпроси. Отказаха се от участие формално от механизма за вземане на решение. Настояват на правото на парламента по линия на парламентарния контрол да е в течение на всички позиции, които отстоява позицията. Това е по-скоро предизвикателство към правителството да има позиции по всички въпроси, които да са убедителни за парламента, защото освен управляващи има и опозиция. Ако съм опозиционен депутат много добре ще мога да си аргументирам критиките към властта.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Искам да кажа, като бивш председател на Комисията по европейска интеграция, че този въпрос се поставяше още по време на преговорите. Има една логика, която в повечето парламенти е възприета. Онези въпроси, които поради естеството си или поради значимостта на отношенията, които регулират са от компетентността на националния парламент, когато политиките на европейско равнище са изнесени и по някакъв начин парламента да бъде включен. В това има логика. Тук е деликатният момент, че обикновено парламентите не само у нас имат желание да бъдат малко по-активни.

Според мен, ако имаме ясни позиции, като това, което току що приехме като решение по всички въпроси. Ако се ограничат само в парламентарния контрол ние трябва да бъдем много щастливи от това.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре, благодаря ви.

Точка 14

Проект на Постановление за приемане на Наредба за условията и реда за избор, изпълнение и контрол на промоционални програми за земеделски хранителни продукти

СТЕФАН ЮРУКОВ: Предложеният проект на наредба е разработен на основание член 35 от Закона за прилагане на общата организация на пазарите на земеделски продукти на Европейския съюз. Той предвижда условията и реда за:

Първо, подаване на предложения за промоционални програми.

Второ, предварителен избор.

Трето, сключване на договори на договори за изпълнение и финансово подпомагане.

Четвърто, контрол на изпълнение на одобрените промоционални програми.

С приемането на проекта ще се въведат национални процедури за осъществяване на предварителна проверка, селекция и одобрение на получените предложения преди тяхното изпращане до Европейската комисия.

Въвеждането в националното законодателство на изискванията предвидени в европейските регламенти е предпоставка за участие на български промоционални програми в рамките на европейската политика за съфинансиране на промоционални мерки за земеделски и хранителни продукти.

Проектът е съгласуван с министрите. Направените целесъобразни бележки са приети.

Имахме няколко не приети бележки, за които по електронната поща сме получили потвърждение. Допълнителното съгласуване на експертно ниво е приключило.

Уважаеми господин министър-председател, уважаеми госпожи и господа министри, във връзка с гореизложеното предлагам на Министерския съвет да приеме предложения проект за постановление.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Юруков. Имате ли въпроси? Няма.

Приема се.

Точка 15

Проект на Постановление за изменение и допълнение на Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите

РУМЕН ПЕТКОВ: Предлаганите промени са обосновани от решение на Комисията за защита на конкуренцията, с което се предлага отмяна или промяна на съответните разпоредби от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите.

Посочените текстове създават формални пречки за търговци и търговски дружества, които тепърва искат да навлизат на пазара на производство на взривните вещества, огнестрелни оръжия и боеприпаси, за да произвеждат както вече допуснати и произвеждани от други производители продукти, така и опитни образци и партии.

Това, което констатира с решението си Комисията за защита на конкуренцията, поставя този кръг търговци в не равностойно положение спрямо вече действащия и създава ограничаване на свободата на

стопанска инициатива, което намира основание в разпоредбите на Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества. Липсва регламентация в правилника за органа, който издава изискания от член 9, алинея 2, точка 11, документ за допускане на употреба на взривни вещества и реда за издаване на този документ. Тази нормативна празнота е реална административна пречка както за получаване на разрешение за производство, така и за въвеждане на опитни образци и партии, доколкото едно разрешение е предпоставка за издаването на другото.

С предлаганите изменения се цели тези проблеми да бъдат разрешени. Предвидени са корекции на Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин министър.

Имате ли въпроси? Не виждам.

Приема се.

Точка 16

Проект на Решение за даване на разрешение за прехвърляне изцяло на правата и задълженията по предоставена концесия за добив на въглища – подземни богатства по член 2, точка 4 от Закона за подземните богатства, от участък “Бобов дол”, от находище “Бобовдолски въглищен басейн” град Бобов дол, община Бобов дол, област Кюстендил, предоставена с Решение № 78 на Министерския съвет от 2005 година и проект на Решение за даване на разрешение за прехвърляне изцяло на правата и задълженията по предоставена концесия за добив на въглища – подземни богатства по член 2, точка 4 от Закона за подземните

богатства, от участък "Бабино", от находище "Бобовдолски въглищен басейн", град Бобов дол, община Бобов дол, област Кюстендил, предоставена с Решение № 79 на Министерския съвет от 2005 година.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, става въпрос за един изключително сложен проблем за една от най-големите въглищни мини в България, в която работят почти 3 хиляди човека. Всички усилия на държавата до момента да се справи с тежкото финансово състояние на дружеството се оказаха абсолютно безполезни.

В началото на 2006 година в дружеството са изразходвани повече от 65 милиона лева по най-различни програми. Въпреки това, дружеството продължава да натрупва загуби.

Приетата оздравителна програма през 2004 година не се реализира. Процесът на приватизация беше спрял по искане на синдикатите, тъй като беше обвързан с приватизацията на ТЕЦ-а. Паралелно с това през 2006 година възникнаха допълнителни усложнения на ситуацията. Беше поискано дружеството да бъде обявено в несъстоятелност от кредитори. През месец май възникна тежък пожар в рудник "Бабино", който допълнително усложни ситуацията. Това наложи в началото на месец юни дружеството да бъде отдадено под наем на "Ораново" ЕООД. Това е една процедура, която позволи за един кратък период от време, за седем – осем месеца дружеството на практика да се стабилизира. Към настоящият момент всички задължения, които има дружеството се изплащат. Работниците получават заплати, включително и стари не платени задължения. Работата на новия наемател се подкрепя от синдикалните организации. Подкрепя се от общинския съвет в Бобов

дол и от кмета. Има един инициативен комитет, който възникна главно около приказките, че там ще се складират отпадъците на София и който продължава да създава известен негативизъм по отношение на отдаването под наем.

Искам да ви кажа, че процедурата по обявяване на дружеството в несъстоятелност е в ход. Правят се схеми и непрекъснато отлагаме делото. Така или иначе, ще трябва да се произнесе съда. На практика ще стане още по-сложно да се реализира прехвърлянето на концесията. Длъжен съм да изложа тези съображения, защото оттук нататък решенията до голяма степен ще бъдат политически.

Въпросът е има ли какво да се прехвърля? Част от нашите юристи считат, че има какво да се прехвърля и за това може да се прехвърли, но част от другите юристи считат, че няма какво да прехвърляме и процедурата е незаконосъобразна.

Внасям този въпрос, защото е политически. Няма да можем да избягаме от отговорността за това, което ще се случи в мините, ако бъдат обявени в несъстоятелност. Не искам да си представям тук на улицата 2800 миньори. Подобни гледки съм виждал преди много време.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви господин Овчаров. Заповядайте госпожо Каменова!

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Благодаря ви господин премиер, наистина предложението е чисто по целесъобразност. Вчера проведохме разговори с колегите от Министерството на икономиката и енергетиката с оглед да изясним казусите и с колегите от дирекция "Правна" изработихме общо становище. За нас няма правна възможност по този начин да бъде прехвърлен концесионния договор, тъй като той не е влезнал в сила.

В решенията на Министерския съвет, които са приети и цитирани, има изрично условие, че концесионният договор влиза след приватизацията. Тълкуването на нормата на Закон за приватизацията, член 35 и член 36, откъснато от алинея 5, която фактически въвежда това изискване поставя в правна не възможност да се вземе такова решение.

Ние попитахме колегите от Министерството на икономиката и енергетиката очаква ли се, ако се вземе такова решение, да се обжалва. Отговорът беше, че след като в момента се изготвя обявяване на дружеството в несъстоятелност най-вероятно ще има такова обжалване.

Нашето предложение беше да се обяви конкурс за добив на находището от въглища, но те казват, че това ще забави конкурсната процедура и намирането на съответния концесионери и за това предлагат решението, което е чисто по целесъобразност. Това е казусът, който трябва да решите как да се приеме, защото наистина сега няма законово основание това да се случи.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Уважаеми господин премиер, уважаеми колеги, действително съм запозната със случая в Бобов дол, от гледна точка на ситуацията в региона, безработните миньори, които ще останат и напрежението, което е създадено.

Според мен, в такива моменти кабинета трябва да има силата и волята да взема и решения, които са по целесъобразност. Не съм юрист, не зная какво ще произтече от това и уважавам мнението на юристите. В същото време ситуацията в региона е достатъчно напрегната и нажежена. Ние при всички случаи трябва да потърсим възможно най-добрия начин да излезем от тази ситуация.

Прав е господин Овчаров, поставяйки въпроса точно така. Той каза каква е фактическата ситуация. Според мен, след достатъчно много напрежение, което има и витае в публичното пространство плюс Бобов

дол като допълнително нажежаване в Кюстендилски регион, не е най-добрият вариант. Не зная дали не могат да се потърсят и други юридически стъпки и варианти. Все пак юридическата мисъл винаги е била гениална и понякога намира и най-нетрадиционните и неочаквани решения. Зная, че понякога могат да излезнат от най-деликатната ситуация. Действително там трябва спешно да се направи нещо. Обявяването на този конкурс ще ни отдалечи във времето и ще създаде много несериозни неприятности.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Междувременно може да се достигне до несъстоятелност, доколкото разбирам.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Да.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Става въпрос, че докато се провежда конкурса да приключат процедурите по несъстоятелност.

ЕМИЛИЯ МАСЛАРОВА: Предлагам да подкрепим предложението на господин Румен Овчаров.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, имате ли становища и предложения?

РУМЕН ОВЧАРОВ: Искам да бъдем съвсем на ясно със ситуацията. Ако дружеството бъде обявено в несъстоятелност синдика, който ще управлява има право да прекрати всички договори, включително и този, който правим. Единствената възможност, която ще ни остане, макар, че за нас ще стане други политически вариант, тъй като сме взели решение, тръгнали сме, но ще бъде спирано от някой поради редица други неща.

Другият вариант, който ни остава при обявяване на дружеството в несъстоятелност, е прекратяване на тази несъстоятелност по Закона за приватизацията за срок от 4 месеца и един опит дружеството да бъде бързо приватизирано, но обявено в несъстоятелност дружество с всички

проблеми и с огромните задължения, които има, е шанс който най-вероятно няма да успеем да реализираме и не по този начин. Ще трябва да се спре производството за един период от време. Въобще, създаваме допълнителни проблеми. Отново ще кажа, че съм на ясно с юридическите проблеми. Нека да кажат колегите, най-вероятно, ако вземем това решение, ще бъде обжалвано. Играчът, който играе срещу цялата тази работа, трябва да бъдем на ясно е Ковачев. Той ще изиграе напълно неговата игра. Въпросът е дали ние ще си изиграем нашата и чисто политически ще сме направили всичко възможно, което е възможно да се направи при тази ситуация. Честно ви казвам, не виждам друг вариант, който да ни предостави възможност поне да запазим работата на мината.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря ви, заповядайте за становища? Ясно е, че юридически решението е много спорно.

От друга страна от това, което чувам, ако нищо да не се опитаме да направим като Министерски съвет ще бъдем много уязвими.

Според мен, при всички въпросителни около юридическата страна трябва да направим опита. Вероятно нещата ще се покажат в съда, но доколкото разбирам нещата не се развиват към добро.

РУМЕН ОВЧАРОВ: *(говори без включен микрофон и няма ясна чуваемост за стенографския запис)*

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Кой е наемател?

РУМЕН ОВЧАРОВ: "Ораново" ЕООД.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Колеги, заповядайте! Ако няма предложения предлагам, да подкрепим точката, като сме на ясно с юридическите проблеми, които вероятно ще възникнат.

Точка 17

Проект на Решение за приемане на доклад относно състоянието на безопасността на движението, осъществявания контрол над участниците в движението и предприеманите мерки за подобряване на пътно-транспортната обстановка по пътищата в страната

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Румен Петков не е в залата в момента, за да докладва.

МИНИСТРИ: Ние сме запознати. Приемаме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това е доклад, както на г-н Мутафчиев миналия път.

/В този момент г-н Румен Петков влиза в залата./

Господин Петков, вече приехме точката ви.

Точка 18

Проект на Решение за одобряване на Споразумението между правителството на Република България и правителството на Съединените американски щати относно продължаване участието на български военен контингент в хуманитарна мисия по охрана на лагера "Ашраф" в Ирак, сключено чрез размяна на ноти на 2 февруари 2007 г., и предложение до Народното събрание за ратифициране със закон на споразумението и за разрешаване изпращането на български военен контингент за продължаване участието в хуманитарна мисия по охрана на Центъра за временно задържане и закрила в лагера "Ашраф" в Ирак

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Калфин, ще помоля да информирате – извън тази точка - и за вчерашната ни среща по повод на Афганистан – да са в течение членовете на Министерския съвет.

ИВАЙЛО КАЛФИН: На миналото заседание на Министерския съвет приехме едно решение с подобен текст – мандат за водене на разговори с американската страна за условията, при които бихме могли да изпратим нов контингент в Ирак. На практика беше потвърдено междувременно – имаме възможност да изпратим в същия обем и при същите условия, каквито до сега една година работи контингентът ни в “Ашраф” нов такъв. Напомням, че става въпрос за 152 души. Техният периметър на действие е територията на “Ашраф”. Занимават се с вътрешна охрана. Тази част, която те охраняват е под правилата на Женевската конвенция за защита на бежанците. Голямата част от контингента не използва и не носи и оръжие при носене на дежурството си.

Преценката, която правим, опитът ни от миналата година показва, че това участие показва едновременно и политически ангажимент на страната ни към нашите партньори и към иракските власти. И на второ място – балансира този ангажимент с един премерен риск, бих казал минимален, от всички тези възможности, които имахме да изберем. Така, че предлагам да потвърдим днес това решение и да удължим с още една година мандата на нашия контингент в “Ашраф”.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли въпроси, възражения?

Политически и на миналото заседание го обсъждахме.

Предлагам да подкрепим точката.

* * *

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Калфин, ще помоля да информирате членовете на Министерския съвет за Афганистан и писмата, които имаме и натискът за още по-разширено участие!

ИВАЙЛО КАЛФИН: Миналата седмица получихме едно писмо от Секела – това е главният военен командващ на Силите на НАТО, с което се приканва България да вземе по-активно участие в операцията на НАТО в Афганистан.

Знаете, че в Афганистан това е операция на НАТО, тя е поискана от Афганистанското правителство и това е първата операция на НАТО на територията на трета страна, в която се изпълнява подобен вид мисия. Тази мисия е общо взето за ограничаване на възможности за развитие на тероризъм и изграждане на мирни и демократични институции в Афганистан. Тежка е мисията. Действително авторитетът на Алианса е подложен на изпитание, тъй като при първа подобна мисия всички негови членове биха искали тя да се увенчае с успех.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Но да не участват активно.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Не. Участват доста страни в Афганистан, включително тези, които се изтеглиха от Ирак – доста по-значително участие предвидиха в Афганистан.

Тук става въпрос и за наши ангажименти! В Афганистан в момента имаме около 75 души. До края на миналата година имяхме около 150 души. Половината изтеглихме, тъй като те приключиха мисията си по управление на летището в Кабул.

В момента имаме около 460 български военни зад граница в мисии. Ангажиментът, който страната ни, заедно с другите страни-членки е поела е този контингент да бъде 8% от въоръжените сили, от сухопътните войски, което е някъде около 1600 души. Очевидно, че ние сме близо 4 пъти под поетия ангажимент. Освен това – преди 3-4 години, когато имяхме доста по-голямо присъствие в Ирак имяхме над 800 български военнослужещи зад граница. Така, че ние стабилно

намаляваме и до тук сме намалили с около 40% участието на български военни в международни мисии. Така, че тук трябва да отчетем и политиката, и позицията, която би трябвало да провежда България в това отношение.

Конкретното искане на НАТО е, ако можем да разгледаме допълнително участие в Афганистан. Препоръчват две нови мисии, които смятат, че са съобразени с нашите възможности. Едната е вътрешна охрана на летището в Кандахар. Кандахар е много опасна позиция, тя е на Юг, там се водят боеве с талибаните, но в същото време охраната на летището предполага стационарност – не е патрулиране по улиците, което е една от най-опасните мисии, не е влизане в пряк досег с талибани и терористи; на трето място – това е вътрешна охрана, като отвън има допълнителна американска до сега, ще бъде канадска охрана на летището. В момента Румъния изпълнява тази мисия вече няколко ротации – около 193 души са в момента румънците, които носят тази мисия.

Другото, което ни се предлага е да поемем едно така наречено PRTs – това са провинциални възстановителни екипи. Това са едни военно-граждански екипи, които отиват в отделните провинции, осигуряват реда и сигурността, но в същото време осигуряват и развитието на провинцията включително с управление, финансиране, изграждане на проекти по публична комуникация, обучения на кадри и т.н. В момента ние изпращаме трима военни в един такъв провинциален тим на Север в една сигурна сравнително провинция Пол-е-Комри. До сега беше холандски ангажимент този провинциален тим, в момента Унгария е там.

Вчера обсъждахме с министър-председателя и с министър Близнаков – не е уместно да поемем цял провинциален тим. Това е доста опасно и свързано с доста средства. освен това е свързано с доста граждански специалности. Това не трябва да бъдат само военни, а трябва да бъдат хора, които разбират от управление, обучение, гражданско, инженерно строителство, училища, канализация и т.н. И освен това трябва да има и допълнително финансиране от страна на този, който е отговорен за съответния тим за изграждане на такива обекти на територията му. Това е и доста скъпа, доста опасна мисия и специално тази провинция, която ни предлагат нашата преценка е, че ние не сме готови за такава.

Ние естествено ще обмислим всички възможности за понататъшно участие преди да дадем окончателния отговор. Но би трябвало да обърнем внимание на това, че страната ни, като партньор в НАТО е с много ниско участие в международни мисии, което по никакъв начин не може да бъде оправдано. Вярно е, че оборудването на армията ни много често не отговаря на изискването за международни мисии. Вчера министър Близнаков каза, че нашите войници в чужбина са най-скъпи, защото всичко им се купува ново, включително техника, комуникации и т.н.

Така или иначе ние имаме ангажменти към Пакта и би трябвало да предвиждаме и дългосрочно не под силата на натиска и не да взимаме импровизирани решения, но по принцип да търсим и да стабилизираме едно доста по-високо от сегашното присъствие в международни мисии. В момента освен участие в Афганистан и в Ирак имаме участие и в Босна и в Косово. Това са нашите ангажменти. Като

в Босна единият взвод, който е изпратен там се прибира, тъй като вече няма какво да прави.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Има няколко нива на този въпрос във връзка с писмото и искането, което е постъпило до България. Големият въпрос е в каква степен изпълняваме ангажименти, които сме поели като държава – 8% от сухопътните войски е изключително голям брой военнослужещи, които трябва да участват в мисиите, но и трудно можем да го достигнем. Възниква въпросът за дългосрочното ни планиране как виждаме евентуални наши участия в подобни мисии, защото ние сме поемали ангажименти – може би с лекота – без да мислим системно как ще ги реализираме. Защото особено сега например с изтеглянето на контингента от Босна и Херцеговина ще паднем на съвсем ниски проценти – сигурно на процент и нещо – което няма как да не ни постави в уязвима позиция от гледна точка на исканията на нашите партньори най-вече от НАТО. Трябва да отчитаме тази реалност.

Както разбрахте и от докладването на г-н Калфин вчера се уточнихме с министър Близнаков и с министър Калфин, че би трябвало първо да се посочи досегашният ни принос, който е немалък – до края на миналата година сме имали 160 души, в Рига сме поели ангажимент на срещата на най-високо ниво на НАТО за още една рота, която ще бъде разположена в Кабул в рамките на италианския контингент съвместно с италианците, което е все пак по-безопасно. Но тук опираме до много важен въпрос, свързан с оборудването. Защото основният въпрос, който например аз поставих пред ген. Джоунс, когато той беше тук – да ни дадат бронирани джипове за този контингент, тъй като прачайки наши войници зад граница трябва да осигуряваме необходимата степен на защита и сигурност.

Пак ще повторя, че за мен важен приоритет на модернизацията на армията вместо самолети и други скъпи неща да осигурим тази техника, която е необходима за мисиите ни в чужбина – да бъдат добре екипирани и то дългосрочно, да разполагат с техника, оръжия, бронезилетки, комуникационни системи, които да ги правят действително ефективни и да бъдат максимално добре защитени. Това е принципният въпрос.

Така, че се уточнихме министър Близнаков да потвърди този ангажимент, който е поет в Рига. Очаква се към лятото вече да са гарантирани и бронирани коли, което все пак ще позволи да бъдат по-добре защитени българските военнослужещи; да се каже, че сме готови много внимателно да разгледаме въпроса за охраната на летището в Кандахар въпреки че се намира в южната зона, която е без съмнение по-рискова, тъй като населението е пощунско, талибаните са силни, но става все пак дума за вътрешна охрана на летище с външен обръч, който се осигурява сега от американски военнослужещи, а след това от канадски контингент и е сравнително по-рисков от свободно движение или патрулиране по улиците, няма такъв пряк допир до местното население; ид а се отклони настояването за самостоятелно PRT, което е много по-скъпо, което изисква много сериозен капацитет и административен – и гражданска, и военна част в това число. И трябва да имаме предвид, че в Афганистан всички си плащат сами за своето участие, което е сериозно финансово натоварване, защото това е мисия на НАТО. Разбира се ще се проучат всички конкретни параметри и възможности как е било до сега с румъните – кой какво е осигурявал.

И един от аргументите в полза на решението, което взехме преди малко за “Ашраф” е първо, че сравнително ниско рискова мисия

за сега въпреки общата негативна и влошена ситуация в Ирак, но там защита на българските военнослужещи е достатъчно добре организирана – във всеки случай много по-добра отколкото в Кербала или в Дивания – без това да означава, че няма рискове.

Мисля, че трябва да са информирани и членовете на Министерския съвет за тази позиция, да има мандат и министър Близнаков на срещата на министрите на отбраната на НАТО, на която ще участва.

Трябва малко по-системно да поработим за това как участваме от тук нататък. В Косово имало в един момент възможност в рамките на KFOR – ние сме пропуснали за съжаление – да има резервен контингент на Косово, който се тренира и обучава в страната-член. Това го е взела Португалия. Но се брои за участие в мисия. Но трябва да мислим доста системно, за да не действаме винаги под напора на обстоятелствата или на нечие искане.

Господин Близнаков, заповядайте!

ВЕСЕЛИН БЛИЗНАКОВ: Аз мисля, че Вие и вицепремиерът Калфин в много пълна степен достатъчно подробно изяснихте проблема. Само искам ад добавя, че в писмото на командващият европейските сили за сигурност на НАТО ген. Крадо, който е нов командващ на мястото на ген. Джоунс – то е много остро писмо, аз го получих преди два дни и това писмо е изпратено до всички държави. Т.е. становището за българското участие, че е далеч под заявените ангажименти става достояние на всички страни-съюзници.

Ние в Афганистан участваме с доста неща. Освен с дарението, което правим за 6 милиона евро, освен с взвод – снощи са го обстрелвали, но няма поражения – освен с предложения да обучаваме

тук групи, представители на афганистанската национална армия за наша сметка, освен с трима военнослужещи в PRT в Пол-е-Комри с унгарците, сега ни се поставят тези две опции – или летището в Кандахар или провинциален тим. Ще откажем провинциалния тим. За летището имаме готовност, ще ни струва пари, но нямаме изход. Другото ще ни струва още повече пари. Ако едното ще ни струва 29 милиона за летището, PRT ще ни струва само за военния компонент на този тим, без гражданския – ще ни струва около 50 милиона, а с гражданския ще струва още повече, а и рискът е много по-голям. За това ние ще изберем едната опция.

Принципният въпрос за участие на България в мисии остава. Ние сме на пред-предпоследно място от всички. Зад нас по брой участия е само Турция, защото има огромен брой сухопътни войски, но тя участва повече като брой в мисии, но не може да достигне този процент, защото има огромен брой въоръжени сили; и Гърция, която слага акцент на военно-морските си сили, но тя пък участва с финансови дотации, а ние нямаме как да даваме такива финансови инфекции, защото нямаме пари.

Начинът е в бъдеще да си редуцираме сухопътните войски, за да ни се увеличи процентът. И аз предлагам в следващите един-два месеца ние да видим как да променим План-2015 така, че, ако редуцираме от 20 000 сега на 15 000 тогава трябва да пращаме 1200, а не 1600 души. Болезнено е това, има съпротива от Генералния щаб – тази сутрин отново говорих. Но ще трябва да вземем някакви мерки иначе не можем да се оправим!

България е на трето място, уважаеми колеги, по брой на въоръжените си сили на глава от населението от всичките страни от

НАТО! Силно милитаризирана държава! И ние ще вземем мерки, господин премиер, да предложим някаква такава стъпка при запазване на 2-3% от бюджета да редуцираме броя на въоръжените сили.

САЩ ни предлагат “Хамър”-и, но, тъй като президентът Буш излезе с инициатива да увеличава участието си в Ирак трябва им “Хамър”-и за тях и сега заводите не могат да смогнат за техните въоръжени сили и за това нас ни забавят след декември. Имаме някакви очаквания – уж по изключение да ни дадат десетина поне. Но без техника е рисковано да изпращаме нашите войници!

Така, че аз ще се съобразя с това, което предложихте и ще кажа, че активно разискваме въпроса, трябва ни малко време - така ще го изразя като позиция – за летището в Кандахар, освен ротата, която подготвяме да изпращаме.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Имате ли допълнителни въпроси?

По План-2015 действително трябва да бъде разгледан и прецизиран принципно и то не само в частта за броя военнослужещи в сухопътни войски, което политически и социално е доста деликатен въпрос, както знаете, но и в областта на целите, които сме формулирали и сме поели. България е поела толкова много цели – 80 цели! Това също трябва да го прегледаме според мен, защото това ще надхвърли всички бюджетни прогнози и рамки. И да си дадем достатъчно ясни и реализуеми приоритети, защото вие се мъчите постоянно. Виждате, че имаме толкова много цели, които сме поели и не можем да реализираме нито една, защото във всяка една от тях правим нещо частично.

Мисля, че беше редно Министерският съвет да получи информация по важен политически въпрос.

* * *

Точка 19**Проект на Решение за приемане на
Стратегия за приватизация на “Параходство
Български морски флот” ЕАД**

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Ние приехме един вариант на стратегия за приватизация на Български морски флот. За първи път в практиката на Министерския съвет и на всички правителства до сега ние подложихме на обсъждане тази стратегия. В обсъждането се включиха седем организации, свързани пряко с морския бранш, от които и двата синдиката – и КНСБ, и “Подкрепа”. Общо са приети 23 предложения при обсъждането и 23 предложения не са приети. Т.е. над 50% от това, което са предложили браншовите организации и синдикатите ние сме го имали предвид. Неприетите предложения са свързани предимно с предложения за конкретно управление на дружеството.

Ще докладвам по отделните раздели на стратегията, но само това, което изменяме от предишната стратегия, която беше представена пред вас. Изхождам от това, че спазихме процедурни срок за съгласуване с министерствата и включително с някои от министрите сме водили разговор по точките, които са заложили във вече обновения вариант на стратегия за приватизация на “Параходство Български морски флот”.

Ще започна от предмета на продажбата.

Запазва се да бъдат предложени за закупуване 7 631 460 броя акции или това представлява 70% от капитала на “Параходство Български морски флот” ЕАД – гр. Варна.

Покупната цена за продаваните акции следва да бъде оформена и заплатена в лева или в евро. Няма да се допуска плащане при този първи етап с непарични платежни средства.

Кое е новото в първия раздел?

На основание чл. 356 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол остатъчният пакет от 3 270 626 акции, представляващи 30% от капитала на дружеството ще бъде предложен на продавача на мажоритарния пакет не по-рано от 5 години и не по-късно от 6 години след прехвърлянето на собствеността върху продаваните акции, като продажбата ще се извърши при цена на акциите не по-ниска от продажбата на цената за акция, постигната при първата продажба на 70-те процента. Ако в 6-месечен срок от датата на отправяне на предложението към купувача на продаваните акции продажбата на остатъчния пакет акции не бъде осъществена държавата има право да предложи за закупуване този остатъчен пакет при спазване на нормативно установените общи условия и ред за тяхната продажба.

Проектът за стратегия предвижда и 10% от остатъчния пакет акции – това е предложение на Министерството на финансите – да може да бъде заплатен с непарични платежни средства съгласно действащото законодателство на страната.

Кое не е предмет на продажба?

Предмет на продажба няма да бъдат неоперативните активи на “Параходство Български морски флот”. Дружеството притежава 100% от акциите в капитала на “Български морски квалификационен център” ЕАД – гр. Варна. Мнението на всички експерти е, че държавата трябва да бъде собственик на квалификационния център и е добре да се прикрепи към дружество, което е включено в забранителния списък за

приватизация. За това, за да не спъваме процедурата по приватизацията и да обособяваме квалификационния център като отделно дружество ние ще прехвърлим тези акции и предлагам да одобри Министерският съвет да ги прехвърлим на "Пристанище Варна" ЕАД.

Същото се отнася и за сградата, която в момента се използва от БМКЦ. Предлагаме всички неоперативни имоти да бъдат прехвърлени на Министерството на транспорта за разпореждане. Това са земи, които разполагат и пряко не участват в производствения процес, това са сгради по почивни станции, като една от почивните станции ще бъде запазена, която е в планински район. Това е по настояване на синдикатите.

Предлагаме също така корабът "Калиакра" да бъде прехвърлен на Висшето военно-морско училище "Н. Й. Вапцаров", за което обаче, тъй като тук ще стане дума за прехвърляне на имущество между две отделни министерства ще трябва да вземем и конкретното решение на Министерския съвет.

Има още едно представително корабче, което в момента не се използва за превози, а за представителни цели. Намеренията на Министерството на транспорта е то да бъде прехвърлено също на пристанище Варна така, че да може да се използва за представителни цели, както на правителството, така и при посрещане на други делегации.

Ще прескоча профила на потенциалния инвеститор, тъй като там няма направени никакви промени. Той са запазва така, както беше при първия вариант на стратегията.

В Раздел III, където са задължителните условия за приватизационната сделка кои са новите моменти?

Това е задължението за поддържане на средно годишно на общо корабите на дружеството, включително чрез дъщерни дружества на дружеството не по-малко от 1 300 000 т за срок от 10 години. Значи тонажът на корабите за тези 10 години трябва да се поддържа винаги в рамките на 1 300 хиляди. Тук сме предвидили - намалено е малко от сегашния тонаж на БМФ, тъй като е необходимо да се извърши обновяване на корабите, но сме запазили достатъчно високо ниво на изискването така, че да гарантираме запазването на обемите, които в момента обработва БМФ.

Задължения за осигуряване или предоставяне от участника на надеждни и приемливи за Агенцията за приватизация обезпечения за гарантиране изпълнението на задълженията му по приватизационния договор, включително, но не само задължението му за плащане на евентуални неустойки за неизпълнение на задължението за осигуряване извършване на предложените инвестиции.

Към Раздел IV – социалната програма остава в същите параметри, както беше.

Раздел V е критерии за оценяване на окончателните оферти и тежестта им при формиране на крайната комплексна оценка. Кое е новото тук?

Разделили сме на две тежестта на инвестициите и то са в два периода – инвестиции до 5 години и инвестиции до 10 години. Ние сме дали обща тежест за инвестициите 35%, като тежестта на инвестициите през първите 5 години ще бъде 25%, а за останалите 10 години ще бъде 10%. Така акцентираме върху периода на инвестиции да бъде изтеглен в по-раншния период, т.е. до 5-те години. Това ни дава и гаранции вече спокойно да можем да предложим и остатъчния пакет от 30% на

притежателя на мажоритарния дял и групата се обедини, че това е една добра гаранция именно за последващото прехвърляне на останалия дял от акциите.

В заключение искам да изкажа своята благодарност на ръководителя на междуведомствената група и изцяло на групата за това, което успяха да свършат. Лично моето мнение е, че ние успяхме да направим една добра стратегия, която ще гарантира бъдещото развитие на Българския морски флот и изцяло на Черноморския регион в Балканския полуостров.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Бих искал накратко да кажа няколко думи. Най-напред – знаете, че традиционно съм “за” приватизация така, че подкрепям изцяло министър Мутафчиев и пожелавам успех на неговия екип в тази тежка много важна задача.

Второ. Има наистина доста подобрения – относително казано – от стратегията през 2006 г. Тъй като тогава бях един от хората, които не харесаха предишното стратегия. Сега няма никакви кардинални промени. Има малки промени. Не зная дали си струваше да забавим толкова стратегията само заради тези промени – май беше по-добре да сме я пуснали преди половин година, но така или иначе това е минало.

Сега има няколко дребни неща, които не са фатални. Например – за първи път, поне по мой спомен, в приватизацията се използва вариант на продажба на две части. Т.е. дава се право на мажоритарния да купи миноритарния дял след това. Това не е правено. Не зная – не е нито нещо много фатално, обаче е нито нещо много правилно. Както и да е!

Специално за 10-те процента непарични платежни средства. Тук в по-предишния вариант на стратегията беше предвидено да е 30%

не заради друго, а защото по наши съвсем първоначални изчисления се предвиждаше по-голямата част от непаричните платежни средства да бъдат така да се каже изгорени, т.е. да бъдат изразходвани с тази приватизация, с което горе-долу целият процес на реституция да поприключи. Сега ние “отваряме вратата” само за 10% и то след 5 до 6 години, което общо взето няма да изпълни тази задача така, че това нито е много полезно, нито е много вредно, но не решава задачата, за която беше идеята.

За съжаление си остават моите две резерви по две теми, тъй като нашите бележки не са приети. Ще припомня, че миналия път подобни резерви изказаха министър овчаров, вицепремиерът Калфин. Не зная дали сега те са си оттеглили тези резерви. Предлагам въпреки всичко да приемем стратегията, но се чувствам длъжен да ги кажа.

По отношение на профила има два проблема според мен. Не зная дали има отговор на мнението ми от предишния път, че това ще е първата българска приватизация в историята на българската приватизация, където изрично се забранява на фирма от същия бранш да бъде водеща в приватизацията на БМФ. Ако аргументът е, че ще дойде един лош чужд корабособственик и ще затвори БМФ и ще му вземе корабите или нещо такова, за да му вземе пазара – казах и предишния път според мен това е предмет не толкова на профила на купувача, колкото на вида на договора, който ще се сключи. Понеже сега пак може да дойде един лош мениджър – има много примери в много държави в приватизацията – който може да не се нарича корабособственик, пак да е лош и пак да затвори БМФ и да му съсипе корабите. Според мен по-важен е договорът и договорът предвижда доста защиты и затова и

корабособственик да беше собственик на БМФ той пак нямаше да може така свободно да си затвори дружеството, в което ние го подозираме.

Не зная защо смятаме, че фирма, която е от друг бранш е по-добър мениджър на кораби, отколкото, ако е фирма от този бранш. Цитирам вицепремиера Калфин от миналата година – мисля, че това беше негова реплика тогава – все едно за Авиокомпания “България Еър” да бяхме предвидили туристическа компания, която води туристи до България, защото тя ще я напълни с хора. Ами сигурно е така, но за това има авиокомпаниии по света, защото те знаят как да управляват самолети, а туристическите компании си носят хора. Т.е. това, че някой чартира кораби и носи въглища не означава, че е добър оператор на компания, която притежава кораби. Така си мисля, но не зная има ли отговор на този въпрос.

Вторият въпрос, който е по-малко фатален, но също така ми се струва ненужен – защо е необходимо да има толкова високи изисквания към банка, която да предостави писмо за намерение на този купувач?

Ще ви кажа какво казах миналата година – ние за първи път в историята искаме банка да бъде намесена в една приватизация. Но тя няма да е собственик на БМФ! Всеки собственик ще си прецени как да си финансира сделката. Например какво пречи на един американски милиардер, който е и чартър или корабособственик, който има достатъчно финансиране, има в собствената си банкова сметка няколко стотин милиона – какво му пречи той да купи БМФ без банков заем!? В смисъл – банката е само в помощ, но не е задължително да има банка в такава сделка.

И също така защо искаме да има толкова големи изисквания към тази банка? За кредитния рейтинг нямам нищо против. Но защо

трябва тя да е давала цели три милиарда евро заеми, кредити за кораби!? Примерно една българска банка ДСК или Булбанк, която очевидно не е в тази категория, но с какво нейните пари са по-лоши от тези на една примерно западноевропейска банка, която е давала пари за кораби!? Тук пак трябва да припомним – банката няма да е собственик и мениджър на БМФ, за да допринесе с нещо за по-доброто управление на БМФ, а тя просто ще даде един кредит. Всеки може да даде един кредит, включително и една малка банка може да даде кредит, а БМФ, ако има големи печалби и мощно акционерно участие може пък и да не се нуждае от кредит!

Така, че за мен това е ненужно. Пак казвам – няма в никакъв случай да се противопоставям на стратегията, защото това ще забави още повече приватизацията, но според мен е ненужно това нещо.

Стратегията има много добри неща и, ако има отговор на тези два въпроса и евентуално възможност за някакви дребни корекции – тогава по-добре да вървим напред.

ИВАЙЛО КАЛФИН: И при новата стратегия продължавам да запазвам много от резервите си, които имах при миналата стратегия. Ще спомена само въпроса за избора на потенциален кандидат. Действително не мога да разбера защо трябва да бъде задължително чартър и корабен мениджър. Действително не виждам логика в това нещо.

Това, което бяхме обсъждали миналия път, че той щял да праща корабите на ремонт някъде си, ако е корабособственик, а няма да бъдат на ремонт в България ми се струва доста несериозен аргумент, защото ще ги праща там, където му е по-евтин ремонтът. И това не става с административен акт по някакъв начин.

Второ. Аз изцяло не разбирам идеята след между 5 и 6 години да се продадат останалите 30% на същия собственик на същата цена, на която се продават сега 70-те процента.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Не по-ниско.

ИВАЙЛО КАЛФИН: Е не по-ниско, но е длъжна държавата първо на него да му предложи, което значи, че той ще избере най-ниската си цена естествено и тя пак ще стане същата.

И това според мен е изключително сбъркана логика. Аз не виждам никакъв икономически смисъл в нея. Тя ще донесе до много по-ниски приходи. Виждаме какво стана включително с недобрата продажба на БТК и такива големи компании, освен това борсовата цена е много по-висока от тази, на която се продава! Т.е. има логика в това да е пазарна цената и няма логика в това да се продават 30-те процента на същия собственик по цена от преди пет години. Аз поне не виждам никаква такава.

В изискванията за банката се изисква да има писмо за ангажимент за финансиране. За финансиране на какво? Покупката ли трябва да финансира банката или да финансира по-нататък дейността на дружеството?

Защото, ако е покупката – съгласен съм с г-н Василев, че не виждам защо специализирана банка в морския превоз трябва да финансира покупката. Ако е финансиране на цялостната дейност след това тогава пак бих могъл да имам възражения, но тогава поне най-малкото трябва да се заложи.

След това. В ангажиментите за в бъдеще – има едни ангажименти за 10 години, които звучат изключително добре, обаче да ви кажа от скромния си опит – почти всеки петък да отговарям на

въпроси за следприватизационен контрол – те не се случват. И всичките тези гръмки обещания какво ще стане след 10 години с дружеството може и да стане, но може и да не стане. Това, което го пише в стратегията и в договора не е гаранция.

Още повече, че тук има едни неща, които на мен не ми е ясно как може да ги спазим. Например: 60 на сто от общия тонаж на дружеството да плава под знамето на Република България или да има един куп задължения, да не се променя структурата на капитала на дружеството, което го е закупило. Даже имам съмнение, че тук се нарушават някои европейски норми в смисъл – директиви, регламенти – които водят до доста по-отворен пазар. И не виждам как ще го задължите това нещо да стане. Просто ще се окаже, че този договор в тези си текстове не е валиден.

Освен това тук има и едно друго изискване, което аз винаги съм се забавлявал - недопускане на ликвидация или обявяване в несъстоятелност за срок от 10 години. Ами, ако фалира дружеството кой ще осъдите!? Купувачът или банката, която финансира!? От кой ще получите неустойките? Той ще фалира купувачът примерно – кой ще плати неустойките!?

Това са едни такива текстове, които просто не водят до никакви ангажименти. Така, че аз си мисля, че огромната част от тези ангажименти, които стоят за след това те няма как да бъдат изпълнени, а на практика продаваме задължително на мениджъри и отстраняваме корабособственици, които би трябвало да разбират от този бизнес и твърдя, че с тези 30%, които след това се продават по стари цени от преди пет години на същия корабособственик по никакъв начин не защитаваме интереса на държавата.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Аз казвам, че подкрепям стратегията, а сега ще си кажа коментарите към подкрепяната от мен стратегия.

Подкрепям я, защото прекалено дълго се размотаваме с цялата тази работа. Но има някои неща, които е добре да ги знаем, когато я приемаме.

Първо – напълно споделям опасението на двамата колеги за този миноритарен дял. И аз не мога да схвана логиката, разсъждавайки по чисто пазарни пътища.

Второ – опитът, който имаме от приватизацията според мен би трябвало да е доказал, че колкото повече ограничения слагаме, толкова повече намаляваме цената, толкова повече повишаваме съмненията за корупция и за предварително избран купувач и толкова повече правим ситуацията около самата сделка недобра. Аз не споделям мнението, че ще дойде някой, който ще хвърли примерно 500 милиона евро с целта да ликвидира дружеството – перлата в короната на България! Може би има някакви такива – не ги знам точно какви – врагове на страната ни, които да са някъде по широкия свят, но някак си ми се виждат тези съмнения прекалено необосновани.

За това отново повтарям – ограниченията и допълнителните ангажменти и опита от приватизационните сделки, които прави нашето правителство в последните година-година и половина показват точно това – колкото са по-малко ограниченията, колкото по-малко са измислените ангажменти за след това толкова по-добра е цената и толкова по-добре в договора може да бъде защитен и националният интерес.

Това само искам да кажа, като отново повтарям, че подкрепям стратегията да върви и да се оправят нещата.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Бих искал да кажа няколко думи по чисто финансовите акценти, които се коментираха.

30-те процента – малкият пакет след приватизацията – напротив, точно нормалният начин, когато от двама акционери единият реши да излезе е да предложи първо на съдружника си, т.е. на другия. Във всички кодекси за търговия в развитите капиталови пазари

РЕПЛИКА: Публични.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: То не става публично, като го вземе стратегически инвеститор! Не се листва! Аз не говоря за листване.

Така, че по-нормалното даже е да се предложи. Друг е въпросът на каква цена. Дали от сега ще се купи опция от новия собственик, дали въобще той ще прояви интерес, дали в хода на разговорите той може още сега да каже, че иска 100!? Но ние предварително сме направили някакви стратегии – и казваме 70, и тогава екипът е бил по-гъвкав и би могъл да каже “не може 100, но ти даваме опция след пет или 6 години да придобиеш и останалите 30 на сто” – опцията се договаря! Другото означава, ако той каже “искам 100” да му каже “да, но ние ще продадем 30 на сто на борсата и ти иди на борсата да си ги купиш обратно”, което е пълен не много нормален механизъм.

Може би, ако има нужда да се доуточни текста и да се направи още по-рамков не ме смущава мен, че е сложен долен праг на цената – не по-ниска. Логично е да не е по-ниска макар, че пазарната логика показва, че тогава пазарната капитализация е възможна да е по-ниска. Малко вероятно, но е възможно да е по-ниска. И тогава това даже е доста висока цена! Обичайно тя трябва да бъде по-висока особено след по-добър мениджмънт.

И това нещо може би при договарянето трябва да намери израз в договора и в конкретни бенчмаркове, които трябва да се достигнат.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Това, което казва министър Орешарски означава, че ние искаме да затворим дружеството – от публично дружество да го направим затворено дружество! Ако това е идеята – от тук нататък да го правим дружество, което е извън капиталовите пазари – той това, което каза е прав. Но, ако идеята е все пак да имаме публично дружество – на публичното дружество акциите му се търгуват по определен начин на определени места.

НИКОЛАЙ ВАСИЛЕВ: Може би не стана ясно, защото това не бяхме го обсъждали. Дружеството е публично повече от три години. Просто то беше направено публично, защото винаги идеята е била миноритарен пакет да се пусне на борсата и, както казах по две идеи – едната е да бъде изгорени повечето от компенсаторките, което ние не правим в момента, а другото е по принцип в България да има публични дружества, а това е едно от най-атрактивните дружества на България и ще бъде като добра реклама за държавата и за нейните публични дружества.

Сега това, което общо взето правим с тази стратегия означава, че то по-добре да го направим сега непублично поне, за да не се заблуждаваме. То даже плаща и такси в момента. Пропускаме една добра възможност, защото няма много други дружества, които остават и биха могли да бъдат публични и атрактивни.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Накратко ще преповторя по същество това, което първите трима колеги казаха.

Ще подкрепя стратегията, но с ясното съзнание, че го правя, защото е по-добре да има някаква приватизация, отколкото никаква. Иначе три сериозни възражения имам и едно предложение.

Съгласен съм с това, което каза г-н Овчаров. Колкото повече ограничения има относно възможния купувач – толкова повече цената пада. А аз, като чета стратегията – и преди това нито едно от предложенията за промяна на профила на купувача няма да бъде прието, това се разбра от самосебе си. И от това аз разбирам следното – даже мога да ви кажа и какъв ще бъде купувачът! Това ще бъде един консорциум по втората ви точка, където е ясно, че 30-те процента, които остават ще бъдат дадени на някакви хора от България. То горе-долу това е ясно, горе-долу се знаят кои са банките! Не е толкова смешно това! Това е сериозно! Горе-долу с голяма степен на вероятност мога да позная!

Що се отнася до банката - колко са тези банки в света – беше попитал г-н Василев миналата година? Колко са тези банки? Една, три, осемнадесет, тридесет и пет?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: 20.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: 20 банки.

И сега трите ми конкретни възражения.

Първо. Уговорката за купуване след пет години или след колкото е там на останалия пакет от 30% от акциите е уговорка изцяло в полза на купувача. Да няма никакво недоразумение! Това е уговорка изцяло в полза на купувача, тъй като ние сме длъжни да му я предложим, той може да приеме, може да не приеме. Ако идеята е държавата да се освободи бързо от тези акции ние спокойно можем да

му предложим 100 процента от капитала – защо го правим след пет години!?

Освен това също е много важно това, което се повдигна – това дружество ние искаме ли да бъде на борсата или не искаме да бъде на борсата? Защото това 70+30 означава всъщност, че това е едно отложено плащане по същество – ние му казваме “това ти е цената, но ти сега ще ни платиш 70 процента, а след пет години, като се справиш, като продадеш това-онова ще ни платиш още 30 процента” – горе-долу това казваме ние! И това е изцяло в полза на купувача!

За профила на купувача аз казах – на мен не ми е ясно какво точно правим и защо правим тези ограничения. Дано има някакъв смисъл, няма да се противопоставя, но според мен това до нищо добро не води.

Трето. Не зная дали ви направи впечатление начинът, по който ще се оценяват офертите. Половината е цената, другата половина са обещанията! Извинявайте, но според мен много е вярно това, което се спомена тук – я поддържа, я не поддържа численост на плавателния състав; я направи инвестиции, я не направи! Бил съм адвокат по доста приватизационни сделки и мога да ви кажа, че това – кое се отчита и кое не се отчита за инвестиция – е нещо много условно. Много условно! Така, че тук въобще не става въпрос за някакви хора, които нали ще купят кораби в същинския смисъл на думата и това ще са инвестиции! Това е въпрос на финансова и юридическа организация.

Така, че аз бих призовал рязко да се вдигне тежестта на цената. Цената е това нещо, което определя сериозния купувач, а не намеренията, които ще бъдат написани на хиляда страници!

И не искам да съм лош пророк, но, ако запазим така мога да ви кажа, че всъщност не с най-добра цена ще бъде купувачът, който ще бъде определен след това от агенцията, а ще бъде вероятно този, който даде най-големи обещания! И да сме живи и здрави след пет години да видим какво ще стане!

Последното, което искам да кажа – опитът показва – и от собствен опит, а и гледайки през последните години какво става – че една голяма част от цената се намалява благодарение на уговорки в приватизационния договор за това, че, ако правното състояние на дружеството или финансовото не съответства на това, което е в правния анализ или т.н. то обикновено една сума се заделя в ескрю-акаунт, откъдето обикновено тя се взима обратно. Опитът показва и това, може би колегите министри, които се занимават по-пряко с приватизация знаят, че опитът показва, че тези суми още първата година се взимат обратно почти винаги! Даже май не знам да има случай това да не е усвоено. Може и да греша, за което се извинявам, но в повечето случаи това е така и мога да дам много примери, за които имам наблюдения.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Има и обратното. Шарено е.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Добре, шарено е!

Струва ми се, че в сделка, като тази ние би трябвало, ако това въобще се налага, а то вероятно ще се наложи да сложим една горна граница – не повече от 2 процента, не повече от 5 процента от цената или нещо такова. Като гаранция за това, че правното и финансовото състояние на дружеството съответстват на това, което е! в крайна сметка те имат възможност да правят дюдилджанси, одити и т.н. – това е малко алиаторна сделка! В крайна сметка купуваш на зелено без да виждаш какво има в кутията! Така, че според мен само би се подобрила

стратегията, ако е ясно, че не повече от два, или от три, или от пет процента, или каквото икономистите преценят може да бъде заделено за такова нещо. И цената рязко трябва да се вдигне, като тежест в общото определяне на спечелилият.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Преди да дам думата на г-н Мутафчиев искам да припомня хронологията на обсъждането на стратегията.

Първо. Мисля, че няма съмнение в необходимостта от приватизацията на БМФ, защото това също е тема на дискусия, тъй като през последните години имаше и успехи в управлението на БМФ от гледна точка на това, че конюнктурата на чартирането беше доста благоприятна и БМФ мисля, че се стабилизира финансово и по други показатели. Дори мисля, че наскоро БМФ купи един или два нови кораба?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Не. Сега са в процедура на преговори с банката.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Принципно изходната позиция, която мисля, че се споделя от всички е необходимостта да се приватизира БМФ, за да се развива успешно. Това се налага и от спецификата на пазара, и от състоянието на БМФ. Защото, когато се правеше първоначалният анализ един от основните проблеми е изключително остарялата корабна база, което показва, че дългосрочно в това състояние БМФ няма перспектива и ресурс само да се развие.

Когато стартирахме междуведомствената работна група, която да изготви стратегията аз имах среща с тази група и формулирах моето виждане за политическата задача – освен приватизацията, като такава това, което поставих като изискване пред групата е чрез процедурата, чрез условията да се гарантира в максимална степен това, че БМФ ще

продължи да съществува и да се развива като значителен участник на пазара на превози в района на Черно море и Средиземноморието, какъвто е сега; ще запази своето пазарно присъствие, а не просто ще бъде нарязан на скрап, което е според мен един сериозен риск, защото само рязането на скрап на сегашните кораби може да избие всякаква цена, с която ще се яви, ако се подходи чисто финансово към тази приватизация! Поне такава е моето мнение при този брой кораби – мисля, че са над 70.

Това беше заданието.

И принципният спор в правителството при предишното обсъждане по проекта на стратегия беше дали да не се търси максимално висока цена и после новият собственик да прави каквото иска - държавата да си вземе своето. Или: да се търсят в самите условия изисквания за гаранции за това какво ще реализира - максимални предпоставки, за това БМФ да продължи да съществува и да не се превърне във втори "Балкан". И аз лично съм привърженик на това – да се направи опит чрез стратегията и чрез приватизацията да се осигури развитието на БМФ, отчитайки именно това, че в България следприватизационният контрол е много неефективен и слаб. И да се изтеглят максимален брой изисквания предварително в самата процедура и в самата стратегия.

Не си спомням – поне не по време на това правителство – някоя друга приватизация или стратегия, която да се е обсъждала толкова подробно на всички възможни политически и експертни нива. Да започнем от обсъждането в Министерския съвет, да минем през политическия съвет на коалицията, където тя беше одобрена по принцип и на следващи етапи – публичните обсъждания, които се правиха и със

синдикати, и с браншовици в областта на морските превози в България – тук и във Варна, доколкото знам – и също така в парламентарните групи, защото след политическия съвет на коалицията, където беше принципно одобрена рамката имаше доста сериозна работа с участие на водещите представители на парламентарните групи в тази област – г-н Мирчев от НДСВ, г-н Йордан Цонев от ДПС и г-н Петър Кънев от Коалиция за България участваха в доработването на тази стратегия.

И един от въпросите, които се поставиха за продаването на 30% миноритарен дял след пет години на този, който ще купи беше именно предложение на тази група, доколкото си спомням г-н Цонев и г-н Мирчев го изведоха. Като по този начин се гарантира на бъдещия собственик, че няма да има враждебно навлизане в собствеността на дружеството, а ще може при спазване на конкретните условия и ангажименти, които са записани да има стабилност в управлението на дружеството и в неговата собственост. Така, че това не е предложение на Министерството на транспорта или на междуведомствената работна група, а на вашите политически сили, които представлявате.

Това са част от коментарите!

И аз мога да си припомня сделки и приватизации, които ние одобрявахме без особени дискусии и например по отношение на “България Еър” всички говорихме как би било добре да има сериозен външен инвеститор, който да развие “България Еър” се случи така, че се взе от български юридически субект.

Така, че, заповядайте господин Мутафчиев да отговорите!

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Заповядайте - по повод ограниченията в профила и отражението върху успешността на сделката, по отношение на банката, размера на тази гаранция, която трябва да дава, за какво се дава, уговорката за тези 30%, които би трябвало да се продадат след изтичане на определен срок и изпълнение на конкретни ангажименти, които са заложили и изобщо принципно по въпроса до каква степен ангажиментите, които са заложили, са реализуеми, защото това вероятно е въпрос при всяка приватизационна сделка. Сигурно изпускам тежестта на цената в определяне на купувача по отношение на ангажиментите за инвестиции по-нататък. Сигурно изпускам още нещо, но вие ще ми напомните.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Всички казваме "Ние сме за приватизация", включително някои от нас казват "Ние винаги сме били за приватизация". Аз искам да ви кажа, че аз съм един от хората, които не винаги са за приватизация. И ако стигнахме до изработване на стратегия и до вземане на такова политическо решение от коалицията, че трябва да преминем към приватизацията на Параходство "Български морски флот", независимо че това беше един от нашите ангажименти в глава "Транспорт", стоеше и в екшън плана, ако си спомняте, до последно - това беше невъзможността държавата и предприятието със собствени средства да може да инвестира, изцяло да промени парка си, така че да стои стабилно на пазара. Параходство "Български морски флот" имаше добри резултати. От тази гледна точка спокойно можехме да вървим към вариантите, които, както ги описа г-н Вълчев, според мен не трябва да има даже и стратегия.

Тук опираме до въпроса трябва ли да има гаранции или не трябва да има гаранции. Трябва ли да има някакви ограничения, които да са включително и в бъдеще, или не трябва да ги има? Ние правим стратегия, за да слагаме ограничения. Целта на тази стратегия е точно

тя да гарантира развитието на това дружество. Ако няма да правим ограничения, ако непрекъснато ще говорим, че цената е най-важното нещо, то аз ви предлагам да приемем друг вариант.

Привидно дружеството е публично. Казвате: "Господин министър, пускате и приватизираме чрез борсата БМФ." Но аз тогава искам да попитаме ще имаме ли гаранции. Ако правителството реши това, разбира се, аз като министър ще изпълня този ангажимент, но тук става дума ние да наложим на купувача определени ограничения, за да запазим това дружество.

Ако изцяло ще вървим на пазарния принцип, нямаме никакъв проблем, няма да правим стратегия. Оттук, г-н Вълчев, искам да кажа следното. Вашите тези бяха няколко. Трябва да има приватизация, нищо по-добро няма да се постигне висока цена. Това може да стане на пазарния принцип. По друг начин най-висока цена не може да стигне. С критериите, че са 50 или 70 няма да повлияят кой знае колко.

До нищо добро не водят ограниченията. Подобна е и тезата на министър Овчаров. Колкото повече ограничения, толкова повече намаляваме цената. Аз мога да ви кажа, че имаме един много сериозен пример в нашата приватизация - и това е БТК, където ограниченията бяха много по-малко, където свободата на инвеститора да участва, обхватът беше толкова широк – и резултатът какъв е? Ние въобще не мислим за този резултат. Време е да седнем някой ден и да помислим, за да се получи отчет какво стана с БТК, на колко продадохме БТК, на колко продадохме след нас БТК и на колко ще я купят сега БТК и колко имоти продадохме в БТК без ограничения. Примери хиляди могат да се дадат.

Съгласен съм и приемам всички критики тогава, когато са обосновани, когато се представят мотивирано, включително на

работната група, защото аз вярвам на експертите - тази стратегия не я е писал Петър Мутафчиев; тя е писана от експерти от всички министерства, Министерски съвет, с неин председател госпожа Каменова, Министерство на транспорта с трима представители, Министерство на финансите, Министерство на икономиката и енергетиката. Това са хора, които са съгласували с всички министри, това са хората, на които сме поставили ясно целта на тази приватизация - и това е гарантиране развитието на Параходство "Български морски флот", запазване на работните места, увеличаване на товарооборота с корабите, обновяване на парка и оттам нататък те като експерти да ни предложат гаранциите. И гаранциите ги има в тази стратегия.

Ще започна от профила. Много е спорен - дали трябва да бъде свободен. Лично моето мнение е, че трябва да има ограничения, че включително трябва да има и сериозни изисквания и по отношение на финансирането на сделката, тъй като тук не става дума за перла в короната, но тук става дума за едно от големите предприятия в страната, които са структуроопределящи в един цялостен бранш.

Мотивът, освен "Дайте свобода!", друг никакъв сериозен мотив по време на дебата не се чу и затова не е променено. Това е мнението на експертите - пак искам да кажа, защо трябва да се даде тотална свобода и каква е причината, че да не се съгласяваме, примерно, чартър или консорциум с чартър с преобладаващо участие от 70% да не бъде основният купувач, до каква степен ние ограничаваме купувачите, колко са такива в света, та включително и за банките, за които говорим - защо трябва да я има тази банкова гаранция. Трябва да я има за сигурността, тоест да се види, че тя има сериозен партньор, който стои зад него, защото не ние винаги познаваме най-добре компаниите, най-малкото Агенцията по приватизация.

Разбира се, това ще бъде най-големият проблем и най-оспорваният въпрос защо точно така трябва да бъде, защо не допуснем съответно и корабни собственици. Има начин, по който корабните собственици също ще играят. Но досегашният опит в две от приватизациите доказва, че неуспешно става с приватизациите на корабни собственици. И това нас до определена степен ни притеснява. Струва ми се, че последно беше Украйна или Литва. Казвате “няма интерес”, но там интересът е точно такъв – купува се флотът, прехвърлят се кораби, друго, и в един момент дружеството изчезва от световния мир.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Положителни примери има ли?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Има положителен пример, но той, честно казано, бледнее до това, което се случва с отрицателните.

Ангажиментите за пет и за десет години. Може да се случи, може да не се служи, министър Калфин, да, разбира се. Но гаранциите в края на краищата трябва ние да ги поставим и да ги искаме от следприватизационния контрол. Вие сте прав, че след като го няма следприватизационния контрол, нито една сделка не може да гарантира за бъдещите намерения, че това ще бъде изпълнено. Напълно съм съгласен и с фалита или ликвидацията. Ние сме говорили това нещо с госпожа Каменова. Трудно е да се даде на сто процента. Но трябва да се търсят...

ИВАЙЛО КАЛФИН: Към 800 млн. лева дължим на държавата неустойки. След приватизациите те не се плащат, няма и да се платят. А да не говорим за тези, които не ги броят и за неустойка.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Това е въпрос на законодателството и съответно на принципите, които ще заложим за следприватизационния контрол. Смятате, че е от договора, така ли? Значи тогава ще търсим договор, в който да е гарантирано, но все пак

това се свързва и с дейността на следприватизационния контрол. Аз ви обещавам, че няма да пишем, че е секретна тайна ангажиментите, които трябва да извършват, както е в повечето приватизационни договори до този момент. Някой от вас не знам дали е поискал - пак ще спомена една сделка на БТК - договора да видим дали може да го получи и като го получи, да видим с каква информация.

Аз ви гарантирам, че нито за България ще е така, нито за Параходство "Български морски флот" ще бъде.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Тази сделка за БТК като пример ли я ползваме или като какво?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Като пример.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Като добър пример?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Като добър пример, да. Нали говорим по принцип за това трябва ли да има гаранции или не трябва да има гаранции. Аз това ви казвам: онази сделка нямаше никакви гаранции. Кое е доброто? Някой ако ми каже какъв е плюсьт, ще се съглася с Вас. Какви бяха гаранциите?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Според това, което казвате, гаранцията за какво е?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Банката е гаранция, че купувачът има сигурния партньор, който може да застане зад него. Госпожа Каменова, добавете нещо, ако смятате, че трябва да се каже.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Само едно изречение. Ще ви кажа как много просто юридически ще осигуря такава банка, ако те са двадесет. Аз ще имам половин милиард или един милиард, ще направим една проста банкова операция - моята банка да гарантира пред тази банка и тази банка ще даде каквото искам. Това толкова елементарно!

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Влизаме в елементарни спорове. Не мисля, че е толкова елементарно.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Няма банка, която срещу заплащане и гаранция да не ви издаде документа, който вие желаете.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: А колко трябва да заплатиш, за да ти издаде тази гаранция?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Във всеки случай, с десетохилядни пъти по-малко, отколкото ще струва сделката.

Осигуряването на писмо или гаранция от банка – това е нещо, което е формален акт. Това не е гаранция за нищо, уверявам ви! Тези хора може да не знаят за съществуването на тази банка към момента на началото на сделката и след три дена да се договорят. Това не е гаранция за нищо. Иначе аз съм съгласен, че трябва да има гаранция, не ме изкарвайте никакъв див либерал от края на 19 век, който казал, че пренебрегва ролята на държавата.

Това не е истинска гаранция. Това е само една формална гаранция.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Коя е истинската гаранция според Вас?

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Има и сериозни неща... *(говори без микрофон)*

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Какво по вече от това, да кажа каква е целта. Ако смятате, че това няма да е гаранция, да отпадне, аз ще я приема, госпожа Каменова – също, да кажем. Няма проблем. Но това облекчава режима още повече в случайността на попаднали чартъри. С какви аргументи да кажа повече от това, че след като искаш гаранция от сериозна банка, това ти дава гаранции на този, който продава, че партньорът му отсреща все пак е партньор, който може да осигури тези средства от финансова институция.

ЦВЕТА КАМЕНОВА: Много неща се казаха. На част от тях се отговори. Някои бяха доста детайлни като коментар. Първо, искам да започна с предмета на продажбата - в раздел 6 на стр. 6.

Искам да обърна внимание на следното. Тъй като много се спори за това как да бъде продаден остатъчният пакет и кога, в закона, който претърпя промяна, е казано "при ред и условия, определени в стратегията". Работната група се опита да определи този ред и тези условия, защото това е изискване на самия закон, на промяната, която настъпи в закона.

Никой не обърна внимание на текста в точка 2, буква "в" на стр. 6, че купувачът няма да получи правата да купи тези 30%, ако не изпълни всичките задължения, които се сториха много тежки на всички министри, включително и на министър Овчаров и на министър Вълчев, че ако той не изпълни тези ангажименти към момента, когато се появи тази възможност, той няма да получи това право. Тогава този остатъчен пакет ще си отива по общия ред. Тогава ако законът е на борса, значи е на борса, какъвто е законът. Ние не знаем след пет години какви промени ще има, дори не знаем дали ще има и компенсаторки след пет години. Но Министерство на финансите предложи в последната редакция текста за непаричните платежни инструменти и ние го приехме като целесъобразен.

Що се отнася до втория коментар, който искам да направя и който и министър Вълчев, и министър Калфин го повдигнаха – дали този ангажимент на банката е сериозен или той ще бъде някаква, така да се каже, проформа. Този въпрос сме го коментирали в работната група и на стр. 16, където е финалът на стратегията, в точка 1 и точка 2 изрично е казано, че в момента, в който е определен купувачът, това писмо за намерение вече не е само писмо за намерение, а си е един сериозен финансов ангажимент. Така че ние сме задали параметрите,

които могат да бъдат доразвити по-нататък в приватизационния договор.

Следващият елемент, който беше обсъждан, беше за многото задължения, които са поставени и които не винаги могат да доведат до добри резултати. Много обсъждахме този текст на точка 6 на стр. 14, която е развита в тринадесет точки с тринадесет фактически задължения. Искам да кажа, че част от тях са допълнени от гледна точка на това, че през месец август Законът за приватизацията беше променен във връзка именно с негативната практика по следприватизационния контрол. Тогава народните представители - не по предложение на Министерския съвет, а народните представители сами въведоха един текст, в който допълниха член 34 на Закона за приватизацията, като задължителните неустойки, които се предвиждат (ние сме ги вкарали в стратегията и те вероятно ще бъдат доразвити в приватизационния договор), са обезпечени. Така че в тази връзка ние сме въвели този текст и сме го консултирали и с Агенцията за следприватизационен контрол, тъй като те бяха също в състава на работната група.

Ние също смятаме, че са много строги условията. Дори имаме известно притеснение дали няма да отблъснем инвеститорите, защото са много силни ограниченията и в много дълъг срок.

Що се отнася до въпроса за ликвидацията, аз също като икономист този въпрос поставих на юристите - дали този тест, който и министър Калфин коментира, ще доведе до някакъв резултат. Отговорът беше, че фактически този текст е поставен като условие, че купувачът няма да води към умишлена ликвидация дружеството. Затова е поставено такова условие.

За съжаление, когато пуснахме за второ съгласуване стратегията, ние не сме получили конкретни предложения за подобряване, за да седнем и да мислим със съответните мотиви дали

това ще подобри стратегията, или няма да я подобри. Затова тук бяха изказани по-скоро принципни съображения и констатации. Но голяма част от нещата са свързани с някакво политическо решение, така че искам накрая да кажа, че ние сме работили в определена политическа рамка. Благодаря.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря.

Имате ли други въпроси, бележки?

Колеги, моето виждане е, че според мен трябва да одобрим проекта на стратегия. Той ще се разглежда още и в парламента. Сигурно няма перфектна стратегия. Но аз пак мога да кажа моето политическо виждане, ако щете. Това беше и заданието пред работната група – да се прави стратегия не от гледна точка само на това да се продаде и да се продаде единствено за някаква цена, която изглежда достолепно и отговаря на потенциала на Параходство “Български морски флот” на пазара, но и да се направи стратегия, която в максимална степен да гарантира това, че Параходство “Български морски флот” ще продължава да се развива и че ще запази пазарен дял.

Възниква въпросът до каква степен тези изисквания са изпълними след приватизацията, предвид тежестта на намеренията пред цената по съотношение на цената. Госпожо Каменова и г-н Мутафчиев, би трябвало да кажете – поне аз не чух във вашите отговори по този въпрос достатъчно обосновки. Това е важна тема. Но принципно аз ви казвам: моето виждане – че според мен е по-добре да се направи стратегия, която да формулира виждането на държавата за това как би трябвало да се развива Параходство “Български морски флот” в някаква перспектива, а не просто да кажем “Искаме приватизация, дайте да го продадем, колкото вземем – вземем, после да става каквото иска новият собственик”. Защото от моя гледна точка това не е правилният подход. Това не е само пазар в тесния смисъл на думата. Това има много

сериозни социални последици и измерения, много българи са свързани с Параходство "Български морски флот", даже целият Черноморски регион и от тази гледна точка ви казах какви бяха политическите задачи.

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Вземам думата по технически въпрос. Шефът на Агенцията за приватизация ме информира, че неговите разговори със сегашния консултант са в доста напреднал стадий и затова бих помолил при оформянето на стратегията да смекчим малко текста, който сега като че ли предопределя, че трябва да се развали договорът и да дадем възможност на шефа на агенцията да се разбере със сегашния консултант и да продължат работата, евентуално, разбира се.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Уважаеми колеги, за мен най-голямата гаранция, че дружеството ще се развива успешно, независимо кой какво обещава, е ако то е публично. Публичните дружества имат много голям контрол. Ако дружеството е публично, всяко едно движение на средства, на имоти и т.н. може да бъде контролирано и ще бъде контролирано от няколко органа в страната. Така че за мен принципно грешно е ние да затваряме дружеството. Ако има акции на борсата, нещата са много различни. Помислете по това. Иначе аз пак казвам: аз съм за стратегията. Нека да я приемем, както мнозинството иска, но по това според мен си заслужава да се помисли.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Приемам, господин премиер, да помислим сериозно върху това. По принцип, както каза г-н Василев, дружеството е публично. Това, че не вървят акции на пазара, е вече друг въпрос. Но може да се каже привидно. Ще говорим с госпожа Каменова и ако е необходимо, да се направи промяна в текста преди това...

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Това ще трябва да е на вносител.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Да го приемем на вносител, наистина.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Тези въпроси, които са свързани с публичността, с ролята на консултанта, след като г-н Орешарски каза, че има напредък в разговорите, там, между другото, в предишния договор консултантът получава и съксес фи, и фиксирана цена за консултациите, което е малко екссесив, според мен.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Като публично дружество можем ли гаранциите за тези 30% преференциално те да ги закупят, да ги гарантираме поне? Това да не обърка изцяло? Ще обърка, да, и парламентът ще скочат и ще ни объркат тотално.

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: Госпожо Каменова и господин Мутафчиев, защо след пет години купувачът ще иска да купи тези 30%? Между пет и шест години. Аз ще ви кажа защо той няма да иска и защо почти никога те не искат да ги купят? По простата причина, че ние имаме едн колко си милиарда инвестиции. Сега не цитирам. Как се осчетоводяват тези инвестиции? В най-честия случай чрез увеличаване на капитала. След като капиталът на това дружество се вдигне десет пъти, тези 30% вече са 3%. Ако се вдигне сто пъти...

Как няма да го размива дела на държавата? Как иначе ще осчетоводиш инвестициите?

РЕПЛИКИ В ЗАЛАТА - *не на микрофон.*

ДАНИЕЛ ВЪЛЧЕВ: И ако това се случи, извинявайте, но какъв ще бъде интересът той да купи 0,3% или 3%?

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Вие знаете, че в предишния вариант тази гаранция я нямаше. Ние обаче претърпяхме една сериозна критична оценка от страна на парламентарното мнозинство: вие нищо не правите, къде е морковът, икономическият стимул, на база на който да се развива дружеството и т.н. Дълго време говорихме за морковите.

И накрая им казахме: господа, ние ще се съгласим за какъвто и да е морков, обаче вие най-напред ако имате тази воля - защото те могат да променят стратегията и да го вкарат моркова в Народното събрание, както направиха с ограниченията за вземането на самолети на лизинги в "България ЕР" - и в последния момент се реши, че това е позицията на парламентарното мнозинство, това е позицията на всички парламентарни групи, трябва да се промени законът и ако ние чакахме дълго време с тази стратегия, ние чакахме Народното събрание да промени Закона за приватизацията, като се разбрахме, че това ще остане като един общ принцип, в смисъл, че да има тези възможности при други приватизационни сделки да се дава това право. Тяхната логика беше обратна на голяма част от министрите в момента. Те казват така: "Ако не дадете вие възможност да се закупи, то тогава защо той ще купува тези 70%, след това да дойде някой да му се намеси с 30%, близък до някое друго или до това правителство и т.н. и т.н. И те това го поставиха като най-сериозния проблем пред приемането на стратегията. Затова ние приехме и тяхното предложение.

РУМЕН ОВЧАРОВ: Извинявам се, но вече влизаме в едни абсурдни твърдения.

ПЕТЪР МУТАФЧИЕВ: Не ги твърдя аз.

РУМЕН ОВЧАРОВ: "Газпром" е публично дружество, което 50% има руската държава. Въпреки това никой не му е дошло в акъла да каже "Тези ГАЗПРОМ са много добри хора." С 50% си управляват дружеството и мачкат цяла Европа. Ние сега със 70% тук не знам какво ще ни се случи. Казвам само, че стигаме до абсурдни твърдения.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Господин Орешарски искаше думата също? По този въпрос ли?

ПЛАМЕН ОРЕШАРСКИ: Експертни разговори.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Добре. Тогава – на вносител огледайте тези въпроси, които бяха поставени, г-н Мутафчиев, преди внасянето в Народното събрание.

Точка 20

Проект на Решение за одобряване на позиция за участие в заседанието на Съвета на Европейския съюз, транспорт, телекомуникации и енергетика, част “Енергетика”, което ще се проведе на 15 февруари 2007 г. в Брюксел

РУМЕН ОВЧАРОВ: Тъй като времето напредна, само два въпроса, в които позициите на България са такива, че по някакъв начин вземаме страна в общата дискусия.

Това, първо, че подкрепяме политиката на Европейския съюз и т.н., е ясно. По две от точките делът на възобновяемите енергийни източници нашето предложение е тези 20%, които се залагат, да бъдат не задължителна цел, а да бъдат индикативна цел.

В момента в зависимост от метеорологичните условия в страната, сме някъде около 10%. Когато има вода в язовирите, сме около 10%. Ако няма вода, сме около 5-6%. Но ние, общо взето, законодателно и преференциално сме решили закона. Законът за възобновяемите енергийни източници, сегашния Закон за енергетиката, дава достатъчно преференции за развитие на възобновяемите енергийни източници в страната. Единственият ни проблем, който остава, ще го решим с биогоривата и със задължителното участие на биогоривата в микса на горивата. Така че чисто законодателно го движим въпроса, но няма логика и това е позиция не само наша, но и на много от другите

страни, които искат тези проценти да бъдат индикативни, а не задължителни.

Вторият въпрос е свързан с пазара, тъй като част от страните настояват за отделяне на т.нар. системен оператор и като собственост от вертикално интегрираните компании. Нещо, с което ние не можем да се съгласим просто защото не можем да го реализираме, ако го вземат като решение сега. Франция е твърдо против подобна позиция. Германия по принцип е също против, но тъй като сега е председател, те са измислили една малко по-междинна формула "Да, по принцип ще го направим, но ни трябва известен период от време, в който трябва да бъде анализиран процесът, да бъде реализиран" и т.н. Така че нашето предложение е ние да подкрепим германската позиция, която е и председател, в дадената ситуация и което на нас ще ни даде възможност да извършим всичките процедури както си му е редът. Това е. Казвам ги тези неща, защото те са важни.

СЕРГЕЙ СТАНИШЕВ: Благодаря, г-н министър.

Имате ли въпроси? Няма.

Точката се подкрепя.